

Mihraptan da Yakın

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Eylül 2015

Demli kıvılcımlardır yürek çakarırken
Akan gökten oluk oluk
Hüznün çağrısı zamandan sarkan
Eksende takılı kalmış olmanın verdiği
O hicap yüklü bekleyiş belki de
Teferruat gerisi sen bil yine de
Yoksan yoksunsam yordarken anbean.
Kızıl geceler küflü dünler
Mabet bildiğim mihraptan da yakın
Ölüm iken sona vardığım yıkım yüklü dönence
Kınında aşk kınında hasret
Sen yoksan hep eksik sol yanım.

Damıtılmış hüzne ortak devran
Son saydığım ne varsa düne yakın
Yürekten akıttığım.
Sancısı çok yakın çağırırken ölüm
Yankısı çok uzak sen bildiğim.
Günbegün aksarım
Tümden gelip sifıra yaslarım başımı:
Kefaretini ödedim var mı ötesi,
Ben sustum sen söyle
Mümkün mü aksi?

Hicivsel tanıklığında
Evren tüm yalıtılmışlığı çekerken içine;
Çektiklerimi tüm çekincelerimi
Hatta çetrefilli düşlerimi,
Üstün kılandı ayracındaki
O yolsuz imgeler
Kanatılmışlığın hegemonyası
Sıra dışı muhteviyatı
İle istiflenmişken bunca hayal kırıklığı,
Türevi yoksunluk olsa da tek namzet
Tedirgin bir riya kadar bağlı iken basireti

Yol vermiřtim ne varsa
Gerçek sandığıma kani olmuşken
Hele ki yok mu o müphem tınısı;
Kâh fazileti aşkın
Kâh nüktedan dokunuşu
Notası kayıp bir şarkının,
Rıza göstermesem de üstündü kader
Beni kollarken her kanatılmışlığında.